

„Той Ханъ (Негово Величество Владимиръ II?) какъ се види(!) бѣше заспадъ въ пріятность-тѣ на въсточнѣ-тѣ изобилность и истънченность: изобиліе-то на Тавридж, длѣговрѣменна-та свръзка съ Богатый Херсонъ и Константинополь, трѣговія-та и мирны-ты искусства Гръцкы приспахъ воинскый духъ въ Козаре-ты. . . .“ Какъ да не засни нѣкой, кога цвѣти трѣговія-та и искусства-та сир. кога народна-та дѣятельность ся възвыси! Какъ да ся не поулаши, кога народно-то богатство и образованность-та ся възвысятъ! Народи-ти падахъ не отъ изобиліе, не отъ удоволствіе, не отъ трѣговіжъ, а отъ несъгласіе, отъ непокорность, отъ втрешны раздоры.

Нѣ доста! Мы ся научиме вече отъ Исторіографа, че Козаре-ти ся не опрахъ на юнакъ Олега, затова, зачото сѣ имали изобиліе, свръжкъ съ Херсонъ и Константинополь, цвѣтяла трѣговія-та имъ, която зависѣла отъ владѣніе-то Русскы-ты области и проч! „и могущество-то имъ вече начинаше да пада!“ зачото то ти не щяхъ да ся противявь на Олега, а не щали да ся противявь на Олега за това, зачото-то Несторъ не описалъ военны-ты имъ дѣйствія, и бѣиія съ Россіане-ты така добръ, както описа подобно-то опиранье въ 1812 години почтенный нашъ Генералъ Бутурлинъ. Нѣ тая работа за Нестора е была отколѣшня; той не е можялъ да даде ясно понятіе и описаніе за нежъ, зачото не е щялъ да лъже; доста е было нему да каже, че Олегъ дошелъ въ Южижъ Россіижъ съ войскѣ, а сѣтина-та на това прихождение е была, да ѣжъ (Россіижъ) освободи отъ вліаніе-то и отъ данока на Българе-ты. — Нѣ, както и да е было, отъ дѣятельность-тѣ на Козаре-ты и отъ тогавашни-ты обстоятелства явно ся види, че трѣбвало да ся случи ужасень сѣчь между Россіане-ты и Козаре-ты.

„Като покори Сѣверъ, Россійскый Князь обрѣна щастливо-то си орѣжіе къмъ Югъ.“ Нима Древляне-ти, Кыевляне-ти не сѣ на Югъ на Россіижъ, или на Новгородъ? И това ли ше рече Сѣверъ? И така „къмъ Югъ“ щяло да рече: още по на Югъ отъ Кыевъ!! „Въ дѣвѣ-тѣ странѣ отъ рѣкѣ-тѣ Днѣпръ, на брѣго-